

GRECO: România, progrese insuficiente în combaterea corupției

Vom asista la demisii?!

România a înregistrat progrese insuficiente în combaterea corupției, transmite Grupul Statelor contra Corupției (GRECO), exprimând preocupare privind reformele din sistemul judiciar, în special asupra refuzului Bucureștiului de a desființa Secția specială de investigare a magistraților.

GRECO regretă lipsa progreselor României în privința măsurilor de combatere a corupției. România a înregistrat foarte puține progrese în implementarea măsurilor de combatere a corupției în rândul parlamentarilor, judecătorilor și procurorilor, precum și în abordarea preocupărilor generate de controversata reformă a justiției, anunță Grupul Statelor contra Corupției (GRECO), un organism al Consiliului Europei (CoE), în două rapoarte publicate ieri. GRECO îndeamnă autoritățile române să adopte măsuri determinate pentru a obține progrese tangibile cât mai curând posibil.

În acest context, GRECO salută faptul că pe 4 iunie premierul României a anunțat intenția de a abandona controversatele reforme judiciare.

Reacția președintei Înaltei Curți

Președintele ÎCCJ, Cristina Tarcea, afirmă că raportul GRECO are aceleași preocupări pe care le-a sesizat și instanța supremă și se întreabă dacă cei care au susținut modificările legislative care încalcă independența justiției își vor asuma rezultatul și se vor retrage din spațiul public.

„Trebuie să precizez faptul că Raportul de follow up referitor la Raportul ad hoc privind România exprimă aceleași preocupări și îngrijorări în ceea ce privește „legile justiției” ce s-au reflectat și în sesizările pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le-a transmis Curții Constituționale în cadrul procesului de verificare a constituționalității modificărilor propuse de Parlament și agreeate de o parte a Consiliului Superior al Magistraturii.

Mă refer aici la: lipsa de transparență și dialog; riscul plecărilor din magistratură și promovărilor arbitrare; secția specială pentru investigarea infracțiunilor din justiție (SIIJ); slăbirea independenței judecătorilor și procurorilor”, spune Cristina Tarcea. Șefa Înaltei Curți mai arată că își

amintește că pe toată durata procesului legislativ, dar și ulterior, în ciuda tuturor argumentelor, se afirma „obsesiv” în spațiul public că nici o modificare din legile justiției nu este de natură a afecta independența magistraților.

„Astăzi, prin raportul publicat, GRECO afirmă în termeni lipsiți de echivoc că este în mod serios îngrijorat de consecințele nerespectării recomandărilor privind SIIJ asupra independenței sistemului judiciar și insistă ca această unitate de parchet să fie desființată.

Mai constată GRECO, că modificările legilor justiției și deciziile Curții Constituționale reprezintă o potențială amenințare la adresa independenței magistraților și că modul în care este reglementată răspunderea magistraților prezin-

tă un risc de presiune asupra judecătorilor și procurorilor”, mai spune Tarcea.

Președintele Înaltei Curți se mai întreabă dacă vom asista la retrageri ale unor persoane din spațiul public.

„Nu pot să nu mă întreb acum, după publicarea raportului, dacă cei care au propus și susținut necondiționat modificări legislative care încalcă independența justiției își vor asuma rezultatul acțiunilor lor.

Vom asista la demisii sau măcar la retrageri decente din spațiul public?!

Justiția din România face parte din marea familie a justiției europene, iar cei ce nu respectă sau nu pot înțelege valorile europene nu au căderea să se pretindă reformatori. Ar trebui măcar să tacă!.” ■

Robert Negoită, sesizare la Parchet

Retrocedări pe vremea lui Băsescu

Primarul Sectorului 3 al Capitalei, Robert Negoită, s-a prezentat, marți, la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ), pentru a depune o sesizare privind o serie de retrocedări de terenuri, realizate inclusiv în mandatul de primar al lui Traian Băsescu.

„Discutăm de două parcuri din parcul IOR, dar nu numai, din nefericire sunt multe astfel de situații, astfel de spețe în Sectorul 3, dar din ce am înțeles și în tot Bucureștiul. Asta trebuie ca instituția la care mă adresez acum să identifice membrii acestei grupări organizate. În primul rând proprietarii, dar în mod evident au avut sprijin masiv din partea instituțiilor statului, instituții

care evident au fost reprezentate de niște oameni în anumite momente”, a declarat edilul, la sosirea la Parchetul General.

Robert Negoită a precizat că mai multe școli și grădinițe din sectorul 3 și-au pierdut spațiile din această cauză, menționând că este vorba de zeci de hectare de terenuri.

„Această grupare organizată, acest grup infracțional este vinovat de tot ce s-a întâmplat. (...) Una din retrocedările celebre a fost semnată de către domnul Băsescu în ultima zi de mandat. Următoarea zi era deja la Cotroceni. Un teren semnificativ din zona IOR, Fosta bază Spartacus...”, a completat primarul.

Întrebat de ce vine cu această sesizare la Parchet abia acum, Robert Negoită a replicat:

„Pentru că până acum nu am avut imaginea atât de completă, pur și simplu permanent și mai ales de când am început să vorbim mai mult despre aceste teme încep să ajungă la mine

aceste informații și sunt foarte nerăbdător, nu neapărat acum când depun această sesizare penală, ci aștept cu multă nerăbdare să vin să dau declarații în acest dosar.” ■

Quod erat demonstrandum...

Vă amintiți cred, cum victorioși simțindu-ne după rezolvarea fericită a unei probleme de matematică, încheiam plini de emfază, QED...

Aș fi vrut să nu fiu confirmat cu atâta rapiditate în ceea ce privește gândurile mele anterioare față de „bolnavii dintre noi”, dar, iată, faptele curente ale unor semeni, mă obligă să constat că starea acută a unora dintre ei devine o constantă recurentă periculoasă. Tocmai ce am citit o știre, care ne dezvăluie că un semen al nostru scos din minți pur și simplu de faptul că a pierdut la „păcănele” nu numai că a distrus mașinăria care i-a devorat speranța în mai binele material, lăsându-l lefter la propriu dar, în continuarea furiei sale idioate, a ieșit pe stradă și ziua-n amiaza mare, a început să lovească trecătorii, o femeie necesitând îngrijiri.

Ce s-ar fi întâmplat dacă loviturile aplicate ar fi cauzat efecte tragice, poate chiar moartea vreunui dintre victime, prin dilacerare cerebrală și alte afecțiuni conexe, să zicem (mai pe șleau, e vorba de impactul capului cu trotuarul sau bordura sau...). Ori ar fi fost tot atât de posibil ca însuși agresorul să fi primit o corecție excesivă, care să-l fi făcut ko definitiv. Iertați-mă, dar chiar nu ar fi fost deloc dificil să se ajungă la un asemenea deznodământ dramatic.

Există în practica judiciară nenumărate exemple de astfel de împrejurări tragice după cum spuneam, generate de spontaneitatea bolnavă a unor „viteji” degenerați din varii motive. În mod evident, tragismul unei astfel de situații este potențat de modul stupid în care ea a avut loc. Ce le rămâne să gândească părinților, soțului, copiilor, prietenilor celui dispărut subit ori rămas într-o stare de degradare fizică și/sau psihică ireversibilă?! Sigur, durerea e imensă, extrem de greu de gestionat în mod rațional și generează, la rândul său, reacții diverse, cu un conținut vindicativ pronunțat. Aceasta ar fi în mare reacția la nivel individual, dar care este efectul asupra colectivității, al societății în general? Cum interpretează și cum reacționează societatea în astfel de situații când în miezul zilei unul înfuriat iese în stradă și îi ia la bătaie pe cei care-i ies în cale sau este el însuși doborât de o „contră” excesiv de viguroasă?

E o întrebare care ar trebui să genereze o analiză serioasă conjugând multiple planuri, social, juridic, preventiv-educativ. Efectul negativ ascuns al unor astfel de manifestări violente derulate în plin public și cu dispreț față de regulile elementare de conduită, este cel localizat la nivelul psihologiei colectivității în ansamblul ei. Existența unor astfel de violențe publice, alături de efectele lor tragice, determină și amplifică în timp o stare accentuată de nesigurantă, de temere nu numai pentru sine dar și pentru cei dragi, cei apropiați. Pentru foarte mulți, spațiul public reprezintă dintr-o dată locul periculos, tenebros, plin de capcane, în care cu toții suntem pândiți de pericole dintre cele mai teribile.

O astfel de percepție publică este situația „ideală” pentru a contribui la năruirea unei comunități, indiferent de mărimea sa. Frica, neîncrederea în capacitatea proprie a comunității prin forțele sale specializate, de a interveni eficient în folosul său dar și al individului coagulează încet dar sigur germenii disoluției autorității statului. Situații precum cea pe care am analizat-o din această perspectivă trebuie să-și găsească o soluționare juridică cât se poate de fermă, astfel încât cetățeanul-simplu pieton să aibă credința că este apărat iar orice agresiune la adresa sa este rapid și drastic sancționată de către cei învestiți cu asemenea putere. Sunt tare curios câtă grijă față de acel cetățean-simplu pieton vor avea cei îndrituiți să-l aperi. Vom vedea...

■ Valeriu SUHAN,
fost ofițer de poliție judiciară